

ten of graafschappen, krachtiger te kunnen beschermen, doordat de groote vakverenigingen naast hen staan. Maar, gelijk de secretaris nadrukkelijk aan de pers heeft medegedeeld, mag volstrekt niet worden gedacht aan de mogelijkheid van een staking van het geneeskundig werk. De secretaris was ook van meening, dat de leden der Union best gelijktijdig lid konden zijn van de British Medical Association, gelijk iemand lid kan zijn van twee golf-clubs. De secretaris der British Medical Association daarentegen heeft in een ander pers-interview te kennen gegeven, dat weliswaar een arts lid kan zijn van beide verenigingen, maar dat hij dan een rekbaar geweten moet hebben. Want, om zich te kunnen aansluiten bij den Algemeenen Raad moet hij het politieke doel van Trade Unions willen helpen bevorderen. Vele leden der Med. Practitioners' Union zullen dit niet wenschen; maar dan kunnen zij geen lid blijven (*Journ. Am. med. Ass.*, 19 Jan.).

STAKING VAN ARTSEN EN VERPLEGENDEN. — *Il Policlinico* van 4 Februari maakt melding van een voorval te Havana, waar het geheele geneeskundig en verplegend personeel van het gemeenteziekenhuis in staking is gegaan, omdat de burgemeester had geweigerd drie assistenten, die wegens insubordinatie waren ontslagen, weder in dienst te stellen. Meer dan driehonderd zieken werden in den steek gelaten, en de studenten der universiteit verklaarden zich „solidair” met de stakers. Niettemin hebben zich vrijwillige hulpkrachten aangeboden. Om hen te vrijwaren voor gewelddadigheid van de zijde der stakers, werden de ziekenhuizen omringd met soldaten en politie.

Il Policlinico meent, dat het „Corporatieve” stelsel in den fascistischen staat dergelijke buitensporigheden onmogelijk zou maken. Een juist besef van taak en beteekenis der geneeskunst blijkt ze toch ook elders zoo goed als altijd te kunnen voorkomen.

EEN PRIJSVRAAG TOT VERHOOGING VAN DE WELVAART DER ARTSEN. — Het *Japanese Medical Journ.* heeft als prijsvraag uitgeschreven: „hoe kan de geneeskundige stand uit de tegenwoordige moeilijkheden geraken?” In zes maanden tijds bleek, dat 83 dokters daarvoor raad wisten, één hunner heeft den eersten prijs gewonnen, 500 yen, en aldus blijkt gegeven, wel zichzelf te kunnen redden. Hij beveelt aan, ten eerste, ten einde den overvloed van artsen tegen te gaan, van allen, die de algemeene vorming tot arts achter den rug hebben, en in de algemeene praktijk wenschen te gaan, het volbrengen van twee „practische jaren” te eischen, en van de specialisten twee jaar voorbereiding tot hun speciaal vak. Verder moet elke vorm van behandeling door niet-artsen (die tegenwoordig nog al onder de bescherming der plaatselijke overheden staan) worden verboden, zoo zij niet onder persoonlijke leiding en op last van een arts geschiedt. Ten derde moeten de ziekenfondsen (die in Japan geen vrije artsenkeuze hebben) verdwijnen. Ten vierde moet bereiding van nieuwe geneesmiddelen onder scherp toezicht worden gesteld. Vooral jonge artsen zijn geneigd, dure nieuwe middelen voor te schrijven, en dit maakt de geneeskundige hulp zóó duur, dat de bevolking uitwegen zoekt. Vooral moeten de artsen niet langer zelf geneesmiddelen verkoopen. Ten vijfde moeten advertenties van artsen in de stations, op daken en langs de straten niet langer worden geduld; die veroorzaken minachting. Voorts is een tijdschrift noodig, dat de practiseerende artsen geregeld op de hoogte houdt van den vooruitgang in zijn wetenschap (*Journ. Am. med. Ass.*, 26 Jan.).

WETGEVING BETREFFENDE DE SPÉCIALITÉS IN BELGIË. — Het *Pharm. Weekbl.* van 26 Januari ontleent aan de *Nationale pharmaceutique* het bericht, dat bij de Belgische regeering een wetsontwerp betreffende de spécialités in bewerking is, waarin wordt voorzien in de volledige contrôle op deze middelen, het onderzoek naar hunne waarde als geneesmiddel, de reglementeering van hun bereiding en verkoop en het verbod om sommige middelen af te leveren zonder geneeskundig voorschrift. De *Nationale pharmaceutique* zal de regeering vragen om bij de voorbereiding van het wetsontwerp te worden gehoord.